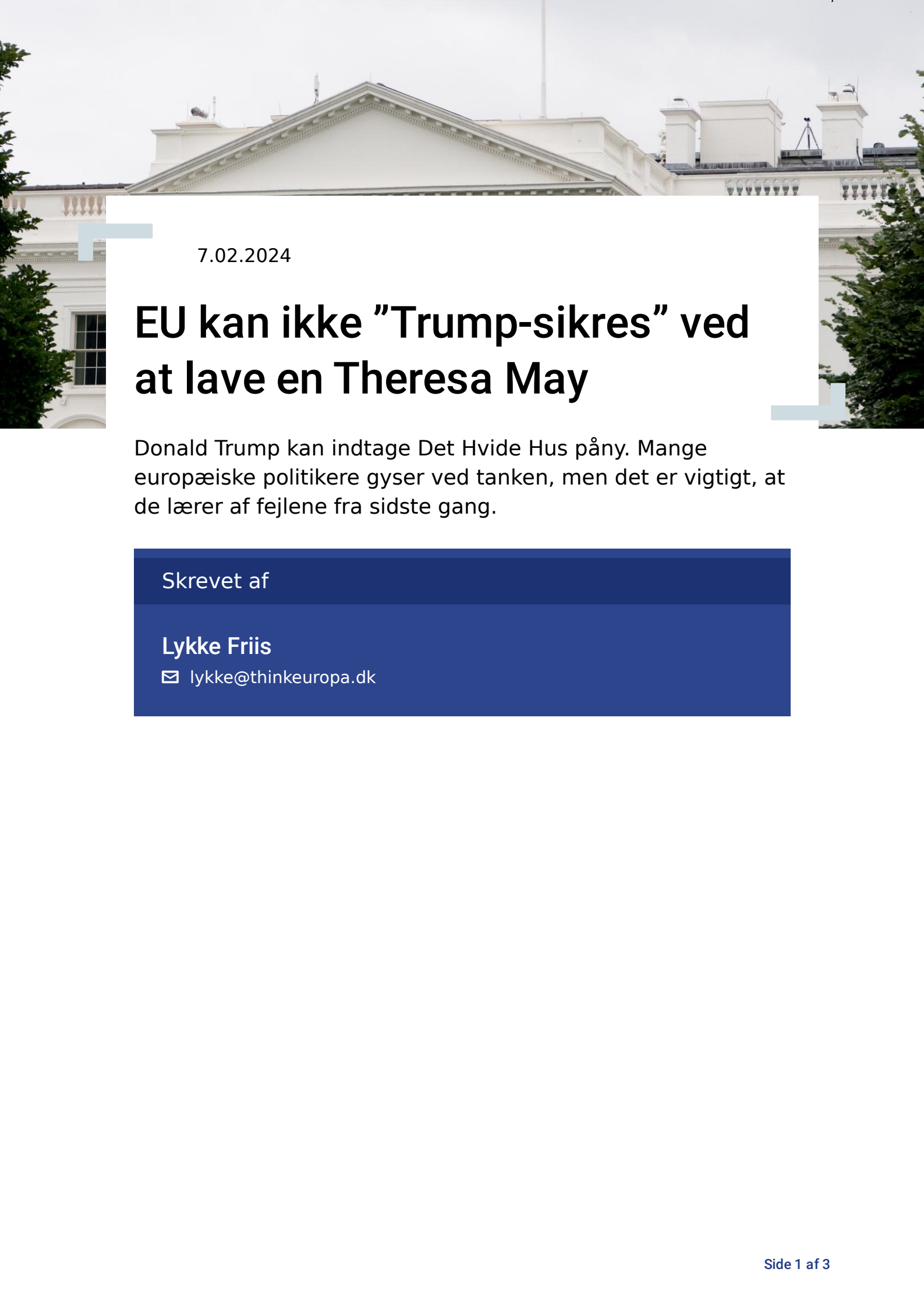




7.02.2024

EU kan ikke "Trump-sikres" ved at lave en Theresa May

Donald Trump kan indtage Det Hvide Hus påny. Mange europæiske politikere gyser ved tanken, men det er vigtigt, at de lærer af fejlene fra sidste gang.

Skrevet af

Lykke Friis

✉ lykke@thinkeuropa.dk

Som alle andre politikere har Europas stats- og om regeringschefer styr på den klassiske politikerfrase: En uge er lang tid i politik. Men selvom der er hele 39 uger til det amerikanske præsidentvalg, er arbejdet for længst gået i gang: Hvad skal Europa gøre, hvis Donald Trump på ny rykker ind i det ovale værelse?

Én ting er at erkende, at Trump rent faktisk kan få comeback. Noget helt andet at blive enige om en plan, der kan "Trump-sikre" Europa. Tænk blot på, at en Trump-sejr i Berlin vil være det værste mareridt, mens sejren vil blive modtaget med brede smil i Budapest. Modsat kollegerne i EU-kredsen har Ungarns leder Viktor Orban for længst indtaget sin gamle position i Trumps heppekor.

Sidste uges EU-topmøde er imidlertid et klart tegn på, at Orbans indflydelse ikke må overvurderes. Lige så klart er det, at arbejdet med at "Trump-sikre" Europa ikke kan udskydes til efter det amerikanske præsidentvalg. F.eks. tager det tid at "kickstarte" den europæiske forsvarsindustri. I europæiske tænketanke peges der derfor på flere områder, hvor der her og nu bør træffes beslutninger.

Ikke overraskende er det første forsvarsområdet. Trumps udsagn om, at han ikke vil føle sig forpligtet til at komme et NATO-land til hjælp i tilfælde af et angreb, har allerede vendt op og ned på Europas territoriale sikkerhed. For hvor meget kan man stole på sin forsikring, når forsikringsselskabet pludselig sætter spørgsmålstegn ved gyldigheden af policen? Tilsvarende giver det anledning til hovedbrud, at Europa ikke vil have produktionskapacitet nok til at kompensere for de vitale amerikanske våbenleverancer til Ukraine, hvis Trump gør alvor af ikke at ville sende bare én artillerigranat til Ukraine.

Alt dette taler for, at EU-landene øger forsvarsbevillingerne og sætter turbo på det forsvarsindustrielle samarbejde. Det kræver bl.a., at der udvikles nye finansieringsmekanismer, der kan øge produktionen her og nu, men også at EU-landene fremover foretager mere fælles udvikling og indkøb af forsvarsmateriel.

For det andet bør EU hurtigst muligt styrke sin økonomiske sikkerhed. Hvis Trump vinder, kan EU blive hvirvlet ind i handelskonflikt mellem Kina og USA. Virksomheder, der handler med Kina, kan her blive udsat for sekundære sanktioner, dvs. blive udelukket for det amerikanske marked. Her kunne en ny økonomisk sikkerhedskomite, helt som EU havde under covid-krisen, være vejen frem. I hvert fald gælder det om at undgå, at Trump driver kiler ned mellem nogle lande ved at undtage dem fra sanktioner.

Endelig betyder Trumps melding om, at europæiske produkter vil blive udsat for straffetold, at EU må beskytte væksten på anden vis. Ikke alene skal der indgås handelsaftaler med andre tredjelande. Der må også pustes nyt liv i det indre marked. F.eks. er områder som tjenesteydelser og kapital fortsat domineret af nationale barrierer.

Selv hvis arbejdet med at "Trump-sikre" Europa går i gang nu, vil det ikke kunne være afsluttet 5. november. Set i det lys er det vigtigt, at stats- og regeringscheferne lærer af fejlene fra 2017. Dengang kastede de sig ud i et sandt kapløb om at være den første, der blev modtaget i Det Hvide Hus. Konsekvensen var, at Trump kunne spille europæerne ud mod hinanden; uden at de enkelte lande fik synderligt meget ud af det. Spørg bare den britiske premierminister Theresa May. Hun vandt ræset mod Det Hvide Hus, men fik aldrig den ønskede handelsaftale med USA.